

Жага. Книга 2: Опір

КУПИТИ

Усе видається неправильним, особливо я сама. Я повернулася до Академії Катмер, але мені ввижаються події днів, що їх я не пам'ятаю. Я намагаюся зрозуміти, ким або чим я є насправді.

Щойно я починаю почуватися в безпеці, повертається Хадсон з наміром помститися. Він запевняє, що є невідомі мені таємниці, про які я не знаю, загрожуючи розсварити нас із Джексоном назавжди. Але набагато небезпечніші вороги підстерігають нас на кожному кроці.

Коло втягнуте у боротьбу за владу, а Двір Вампірів намагається забрати мене з мого світу, щоб назавжди замкнути у своєму. Єдине, в чому погоджуються Хадсон і Джексон, — це те, що покинути Катмер означатиме для мене неминучу смерть.

Я маю боротися за своє існування, але тепер на кону життя кожного з нас — допоки ми не здолаємо нечуване зло. Єдине, у чому я переконана, — порятунок людей, яких я люблю, вимагатиме жертв. Можливо, більших, ніж я можу уявити.

Розділ 1

Прокинутися ось так.

Бути єдиною людиною в школі для паранормальних істот навіть у найліпші часи непросто.

У поганий час ти тут почувашся гумовою іграшкою в кімнаті, повній скажених собак.

А у звичайний час... Ну, у звичайний час, це, відверто кажучи, дуже круто.

Шкода, що сьогоднішній день точно не можна було б назвати звичайним.

Не знаю чому, але коли я йшла коридором на урок брит. літ, ухопившись рукою за лямку свого рюкзака, ніби за рятувальний канат, усе здавалося мені якимось дивним.

Можливо, мені це здавалося тому, що я мерзла.

Усе моє тіло тремтіло від холоду, який проймав аж до кісток.

Можливо, річ була в тому, що моя рука, яка стискала лямку рюкзака, була вся у синцях і боліла так, ніби я побилася зі стіною — і безперечно зазнала поразки.

А можливо, мало значення те, що всі, тобто дійсно абсолютно всі, витріщалися на мене, до того ж якимось не так, як у «найліпші часи».

Але ж хіба колись бувало інакше?

Я начебто мала б уже звикнути до того, що на мене всі витріщаються. Адже як цього можна упикнути, якщо ти — дівчина принца-вампіра. А проте я почувалася ніяково через те, що всі вампіри, відьми, дракони та вовкулаки сьогодні зупинялися, перестрівши мене, широко розплющуючи очі та ще ширше роззявляючи роти. Що, відверто кажучи, виставляло їх усіх не в надто вигідному світлі.

Адже хіба це не я мала б дивуватися? Вони ж бо завжди знали про існування звичайних людей. А от відтоді, як я дізналася, що монстри існують насправді, минув лише тиждень. Монстри були поряд зі мною в моїй кімнаті в гуртожитку, на уроках... а іноді й у моїх обіймах. Тож хіба це не я мала ходити із роззявленим ротом, витріщаючись на них?

— Грейс?

Я впізнала голос і, усміхаючись, обернулася до Мехі, який теж витріщився на мене. Його обличчя, яке зазвичай мало теплий коричневий колір, зараз стало восковим.

— О, то ти тут, — звернулася я до нього, — а я вже гадала, що сьогодні мені доведеться читати «Гамлета» самій.

— «Гамлета»? — перепитав він хрипким голосом. Його рука, якою він діставав із кишені телефон, затремтіла.

— Ну, звісно, «Гамлета». П'єсу, яку ми читаємо на брит. літ., відколи я приїхала сюди?

Мені раптом стало якось моторошно, бо він продовжував дивитися на мене так, неначе побачив привида... або щось ще гірше. Така поведінка точно була не типовою для Мехі.

— Адже сьогодні ми з тобою розігруємо сцену, пригадав?

— Ми не роз... — він затнувся на півслові, швидко працюючи пальцями на телефоні. З виразу його обличчя могло здатися, що він набирав найважливіше у своєму житті повідомлення.

— З тобою все гаразд? — запитала я, підступаючи до нього ближче. — Бо ти маєш якийсь дивний, не надто добрий вигляд.

— То це я маю не надто добрий вигляд? — буркнув він і засміявся, пригладжуючи тремтячою рукою довгі пасма свого темного волосся. — Грейс, ти...

— Міс Фостер?

Мехі замовк, коли в коридорі пролунав незнайомий мені голос.

— З вами все гаразд?

Я поглянула на Мехі — мовляв, та що ж це в біса коїться? Ми обоє обернулися і побачили, що до нас крокував коридором містер Бадар, викладач місячної астрономії.

— Я в порядку, — відповіла я, відступивши на крок назад, — просто намагаюся дістатися до класу до дзвінка.

Він зупинився перед нами. Тепер уже я здивовано витріщилася на нього, бо виглядав він таким переляканим, неначе побачив щось жахливе,

а не просто ранковий обмін привітаннями в коридорі. Адже я просто розмовляла з другом.

— Нам потрібно знайти вашого дядька, — сказав мені вчитель, підтримуючи мене під лікоть і намагаючись розвернути назад у той бік, звідки я щойно прийшла.

У його голосі відчувалося не просто прохання, а радше засторога. Тож це змусило мене, не сперечаючись, попростувати за ним під стрілчастими арками довгого коридора. До того ж Мехі, зазвичай такий не-зворушний, зараз поквапився відійти з нашого шляху.

З кожним моїм кроком відчуття того, що щось було не так, посилювалося. Усі буквально застигали на місці, коли ми проходили повз, і ця їхня реакція, здавалося, ще більше рознервувала містера Бадара.

— Будь ласка, чи можете ви пояснити мені, що коїться? — запитала я, спостерігаючи за тим, як натовп розступався перед нами. Я таке взагалі бачила не вперше, адже я зустрічалася з Джексоном Вега, але таке точно відбувалося вперше, коли його не було поряд зі мною.

Це було аж надто дивно.

Містер Бадар поглянув на мене так, ніби в мене виросла друга голова, а потім запитав:

— То ви не знаєте?

Його низький різкий голос звучав дещо перелякано, і це посилювало мою тривогу. Я пригадала вираз обличчя Мехі, коли він кілька хвилин тому потягнувся до телефона.

Той самий вираз я побачила на обличчі Кема, який стояв у дверях однієї з хімічних лабораторій, коли ми проходили повз нього. І на обличчі Гвен. І Флінта.

— Грейс! — покликав мене Флінт. Він вибіг з класу й пішов поруч зі мною та містером Бадаром.

— О Господи, Грейс! Ти повернулася!

— Не зараз, містере Монтомері, — відшив його вчитель, різко клацаючи зубами на кожному слові.

Рекомендована література

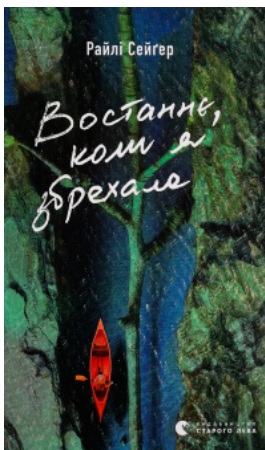
Жага. Книга 1

Жага. Книга 3: Жадання

Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набути корисних звичок і позбутися звичок шкідливих

Востанне, коли я збрехала

Доторк темряви. Гадес і Персефона. Книга 1

Фактор Черчилля. Як одна людина змінила історію

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ